

Σήμερον ἀναμένεται ἐνταῦθα ἐκ Ζακύνθου ὁ ὑπὸ τοῦ Ναυ-
άρχου Παγ ἀγγλικὸς στόλος.

Λέγεται, ὅτι τὰ πρὸς παραλαβὴν τοῦ σιδηροδρόμου Κα-
τακώλου ἐλθόντα εἰς τὸν τόπον μὲν ἡ μὲν τοῦ Συμβουλίου θὰ
ἐπενέγκωσι πολλὰς τροποποιήσεις εἰς τὸ προσωπικόν αὐτοῦ
καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ. Εὐχόμεθα τὸ Συμβού-
λιον νὰ μὴ πλανηθῇ ἀπὸ εἰσηγήσεις ἰδιότελες, ἀλλὰ νὰ ἐρ-
γασθῇ μετ' ἐνδιαφέροντος, ὅπερ διακκῶς εὐχόμεθα πρὸς ἐπ-
ωφελῇ ἐν τῷ τόπῳ λειτουργίαν τοῦ ἔργου, διότι ἂν καταστῇ
τοῦτο στάδιον πολιτικῶν συμφερόντων, τὸ κοινωφελὲς τοῦτο
ἔργον, ὅπερ τὸ ἐπιχειρηματικόν τοῦ κ. Δοῦμα πνεῦμα ἵδρυσ-
θὰ ναυαγήσῃ. Πεπιθάνοντες εἰς τὴν σύνεσιν τῶν Συμβούλων,
παρ' ὧν καὶ ἐλπίζομεν τὴν διόρθωσιν πολλῶν κακῶς ἐχόντων.
Ἐν προσεγγεῖ πλείονα καὶ καθαρώτερα.

Ἡ ἐσοδεία τῶν ἀμπέλων ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ καὶ ἄλ-
λαχοῦ προμηνύεται κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς.
Καίτοι δὲ ἡ παρακαταθήκη τοῦ σταφυδοκαρποῦ εἶνε ἐν Ἀγ-
γλίᾳ κατωτέρα τοῦ περυσίου, ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῶν ἀναγ-
γελλομένων ἐσοδεῶν τῶν οἴνων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς προσ-
δοκωμένης ἀνωτέρας ἐπίσης ἐσοδείας τοῦ σταφυδοκαρποῦ ἐν-
ταῦθα, πολλοὶ φρονοῦσιν, ὅτι αἱ τιμαὶ δὲν θὰ ᾔνε μεγάλαι.
Αἱ κρίσεις αὗται, ἐννοεῖται θὰ ναυαγήσωσιν, ἐὰν ἐπικρατήσῃ
ὁ βροχερὸς καιρὸς, ὅστις ἐπικρατεῖ σήμερον. Ἐν Μεσσηνίᾳ αἱ
τιμαὶ ᾔρξαντο πρὸς 25 λεπτά τὴν ὀκτῶν.

Ἡλεῶς

ΔΙΚΗ

ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαϊ, 6 Αυγούστου 1883

Τὴν 5 ἰσταμένου ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα πλημ-

μελειοδικείου ὁ Κ. Κουμουνδούρος, βουλευτὴς Μεσσηνίας, κα-
τηγορούμενος ὡς ἐξυβρίσας τὸν Νομάρχην Μεσσηνίας, τὸ δὲ
Δικαστήριον ἐξέδοτο ἀπόφασιν, δι' ἧς κατεδίκασε τὸν Κου-
μουνδούρον ὡς ἐξυβρίσαντα τὸν κ. Ἀγ. Κλεομένην.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Δικαστηρίου πολλὰ ὥς ἐσχολιάσθη
παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐθεωρήθη δὲ ὅλως διόλου γε-
λοία. Διότι ἂν ὁ Κουμουνδούρος ἐξυβρίσει δημοσίαν ἀρχήν, δὲν
ἔπρεπε νὰ δικασθῇ μόνον εἰς 8 ἡμερῶν φυλάκισιν. Ἄν δὲ, ὡς
δέχεται ἡ ἀπόφασις, ὑβρίσει τὸ ἄτομον, ἔδει νὰ ἀθωωθῇ,
διότι ὁ καταγγεῖλας κατήγγειλεν ὡς ἀρχὴ καὶ οὐχὶ ὡς ἄ-
τομον, ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ἐγκλησις. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ
Δικαστήριον δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τύπους, μόνον δὲ ἠθέλησε νὰ
ικανοποιήσῃ τὸν τε Νομάρχην καὶ τὸν Κουμουνδούρον, ἐνό-
μιζε δὲ ὅτι πράττον, ὅπως ἐπραξεν, ἐσυμβίβασε τὰ διεστῶτα,
τὰ ἀσυμβίβαστα...

Ἐπάρχουσι δὲ καὶ οἱ φρονούντες ὅτι οὐδ' ἀφορμὴ καταγ-
γεῖλας ὑπῆρχεν, ἀφ' οὗ ἡ ὑβρις δὲν ἐγένετο δημοσίη. Ἀπέ-
χων νὰ ἐκφέρῃ ἰδίαν κρίσιν περὶ τούτου ἀναγράφω μόνον πῶς
ἡ πράξις ἐλαβε χώραν, ἀφίνω δ' εἰς ἄλλους νὰ σχηματίσωσιν
ἰδίαν πεποίθησιν. Πέρυσιν ὁ κ. Κουμουνδούρος παρεκάθητο
μετὰ τοῦ κ. Α. Καπετανάκη καὶ Χρ. Παγῶν, ἐν τινὶ τῆς
παραλίας καφενεῖῳ παρακειμένῳ τῆς οἰκίας, ἐν ἣ κατοικεῖ ὁ
κ. Ἀγ. Κλεομένης, ὅστις εὗρισκετο ἐκεῖ μετὰ τῶν κκ. Πα-
πατσῶν, μοιράρχου, ἀστυνόμου καὶ οὐτινὸς ἄλλου. Ὁ Κου-
μουνδούρος, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβει τηλεγράφημα ἐκ
τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἀγγέλλον αὐτῷ ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ κυ-
ρίου Ἡλίου πολλὰ ὑφίστατο παρὰ τῶν κατάδικωτικῶν
ἀποσπασμάτων, ζητούντων τὴν παράδοσιν μελῶν τινῶν τῆς
οἰκογενείας αὐτῆς φυγοδίκων, ὁμίλει καὶ κατεπύρετο κατὰ
τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Νομάρχου, λέγων δὲ εἶνε πολὺ
ἐπόμενον, ἀφοῦ τὰ περιτρίμματα τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἐβγα-
λαν μίαν ἐφημερίδα, διορίζονται νομάρχαι, νὰ συμβαίῃ ὅ,τι

— Κύριε Πέδρο, ὑπέλαβεν ἡ Σουσάνα, ὅτε εἰσθε ἐν Βω-
κούρ, ἤκουσατέ τι περὶ Λυκογιάννη;

— Οὐχί, δεσποινίς. Λυκογιάννης! Παράδοξον ὄνομα! Τί
εἶναι αὐτός ὁ Λυκογιάννης, δεσποινίς;

Δὲν εἶναι ἀκριβῶς τρία ἔτη, κύριε, καὶ ὁ Λυκογιάννης
ἦτο δυστυχὴς νεανίας ζῶν ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει ἐντὸς τοῦ
δάσους τῆς Μαρεῖλλης, πλησίον τοῦ Βωκούρ. Σήμερον ὁ ἄλ-
λοτε ἀγριάνθρωπος ἐγένετο ἀνὴρ πεπολιτισμένος. Ὁ Λυκο-
γιάννης ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ εὕρῃ πλούτιον τινα προστά-
την· ἐδιδάχθη νὰ ὀμιλῇ, συνεπλήρωσαν τὴν ἀνατροφὴν αὐ-
τοῦ, ἐξεπολίτισαν αὐτόν.

Ἄλλως, κύριε, μέλλω νὰ διηγήθῃ ὑμῖν τὴν ἱστορίαν
αὐτοῦ.

Καὶ τῷ διηγήθῃ λεπτομερέστατα πᾶν ὅ,τι ἐμετολάβετε
μέχρι τῆς μετὰ τὴν Ἐρριέττης καὶ Λυκογιάννη.

Καὶ τότε μὲν ἠρώτησε μετὰ ἀποφασιστικότητος:

— Ἀ! ὅ! ἀποσύρτε τὴν αἵτησιν ὑμῶν! ἀνέκραξεν ἡ
Σουσάνα με ἀκτινοβολούντας ὀφθαλμούς.

Δὲν ἤξεύρω τί μέλλω νὰ πράξω ἀκόμη, δεσποινίς·
ἀλλὰ ἀφῆρέσατε ἀπ' ἐμοῦ τὴν προσφιλεστέρην ἀνάμνη-
σιν μου.

— Ἐννοῶ· εἶχετε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἐρριέττη θὰ ἡδύ-
νατο νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ· σεῖς θέλετε καρδίαν τινὰ ἀνταπο-
κρινομένην πρὸς τοὺς παλμούς τῆς ἰδικῆς σας, εἰλικρινῆ ἀ-
γάπην, τὸν ἔρωτα ἐπιζητεῖτε· μὴ ἀπελπίζεσθε, κύριε· ἐάν

τι ἀνυπερέβλητον. Ποῖον εἶναι; Ἀγνοῶ. Ὑπάρχει ἀπόρρη-
τόν τι ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ μου, ὁ καλλίτερος
φίλος τῆς κυρίας Δεσιμαῖζ, δὲν γνωρίζει. Ἀλλὰ τὸ ἐμπό-
διον τοῦτο, κύριε, δὲν εἶναι τὸ μόνον, ὑπάρχει ἕτερόν τι
καὶ τοῦτο γνωρίζω ἐγώ.

Ὁ Πέδρο ἐποίησεν ἀπότομον κίνησιν, καὶ προσήλωσε πε-
ρισσότερον τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τὴν Σουσάνα.

Τὸ ἐμπόδιον τοῦτο, κύριε, πρὸ τοῦ ὁποῖου θ' ἀπομα-
κρυνθῇτε ὡς εἶμαι βεβαία, εἶναι ὅτι ἡ καρδία τῆς Ἐρριέτ-
της δὲν θὰ ἀνῆλθῃ ποτὲ εἰς ὑμᾶς.

Ὁ νεανίας ἐφριξάσε.

Καὶ δι' ἀπλούστατόν τινα λόγον, ἐξηκολούθησεν ὁ
Σουσάνα, διότι ἀνήκει εἰς ἄλλον.

Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ δὲν μοι εἶπε τοῦτο, ὑπέλαβεν ὁ
Πέδρο.

Βεβαίως διότι δὲν γνωρίζει αὐτό.

Καὶ σεῖς, δεσποινίς, σεῖς γνωρίζετε ὅτι ἡ καρδία τῆς
δεσποινίδος Δεσιμαῖζ δὲν εἶναι πλέον ἐλευθέρη;

Μάλιστα, κύριε. Ὡ; βλέπετε, δὲν φοβοῦμαι πλέον
μήπως προδώσω τὴν φίλην μου ἀποκαλύπτουσα τὸ μυστι-
κόν της, τὸ ὁποῖον ἐπιμελῶς κρύπτει εἰς τὰ βάθη τῆς καρ-
δίας αὐτῆς. Ἐνεργῶ μετὰ ἀγαθῆς προθέσεως καὶ ἡ ἀγαπη-
τή μοι Ἐρριέττη θὰ μοι συγχωρήσῃ τὴν ἀκριτομυθίαν μου.

Ὁ νεανίας ἐφαίνετο λίαν τετραγμένος.

συμβαίνει και άλλα ακόμη. Τούτων αντιληφθείς ο Νομάρχης κατήγγειλε τὸν ἐξενεγκόντα.

Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ, ἐν ᾗ πολλοὶ προσεφέρθησαν νὰ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Κουμανδούρου, μοι ἐδόθη καὶ πάλιν ἀφορμὴ νὰ ἐκτιμῶ τὴν νομικὴν δεινότητα καὶ τὴν ρητορικὴν ἀξίαν τοῦ κ. Λεωνίδα Καπετανάκη. Ὁ λόγος του ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἦτο τι ἐξάίσιον, οὐδὲν περιττὸν ἐνέχον, μηδὲν παραλίπον, πλήρης δὲ λεπτοτάτων ὑπαινιγμῶν καὶ σωκρατικῆς εἰρωνείας. Ἦτο ἐν τέλει λόγος ἐπισπασάμενος τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀκροατηρίου, ὅπως τῷ ὀφείλετο. Ἡ ἀπόφασις ἐν τούτοις τῆς δίκης ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὰ ἐξῆς πρὸς δημοσίευσιν:

Ἐν τῷ λόγῳ ὅστις σήμερον γίνεται διὰ τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπονόμων, καλὸν εἶνε νὰ ληθῶσιν ὑπ' ὅφει αἱ ἐν ἄλλαις πόλεσι γινόμεναι μελέται. Ἐν Παρισίοις κυρίως ἐπιτροπὴ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων καὶ μηχανικῶν ἐντελῇ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπεσκέφθη τὰς Βρυξέλλας, τὸ Ἀμστελδάμον, τὴν Ἀμβέρσιν, τὸ Λονδίνον, τὴν Δάντιν, τὸ Βερολῖνον καὶ τὸ Βεσλάου, ἐμελέτισε τὰ ἐκεῖ συστήματα τῶν ὑπονόμων καὶ ὑπέβαλεν ἐκθεσιν πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον περὶ τῶν μελετῶν τῆς. Εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως ἦν ὁ διάσμος μηχανικὸς Durand-Claye καθηγητὴς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ponts-et-Chaussées καὶ ὑδραυλικὸς ἀριστος.

Τί ἐπεσκέφθη καὶ τί εἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς πόλεις; Θὰ ἦτο μακρὸν νὰ ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα καθότι, καὶ τοι τὰ συστήματα τῶν ὑπονόμων τῶν ἄλλων πόλεων εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερα, ἀλλ' ὅμως δὲν εἶνε ἔργα νεωτάτων

μελετῶν, ὅπως ἐν Βερολίνῳ ἐνθα αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς ὑπονόμων ἐν τῇ πόλει ὀλίγα ἀριθμοῦσιν ἔτη καὶ ἐνθα ἀκόμη ἡ κατασκευὴ ἡ ὁλοτελής δὲν ἀπέπερατώθη. Ἀλλ' ὅμως τὸ σύστημα τοῦ Βερολίνου ἐφαρμοσθὲν καὶ εἰς ἄλλας γερμανικὰς πόλεις θεωρεῖ ὁ κ. Durand-Claye ὡς ἀξίον μιμίσεως, ἰδοὺ δὲ τί συμπραίνει ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως ταύτης; Ἄς μελετηθῇ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀρμοδίων.

α' Ἐν Γερμανίᾳ ἐγένετο παραδεκτὸν ἀπαντᾶν τοῦ σήμερον καὶ ἀνευ συζητήσεως ὅτι ὁ φριντίδι τοῦ δήμου καθαρισμὸς τῶν πόλεων βασίζεται ἐπὶ τῶν τριῶν τοῖς τῶν ἀρχόν.

1) Ἐκροή πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν οἰκίῶν καὶ τῶν ἀποπάτων εἰς τὴν ὑπόνομον.

2) Διανομὴ ὕδατος ἀρκετοῦ εἰς τὰς οἰκίας καὶ καθαρισμὸς γενικὸς δι' ὕδατος συνεχοῦς τῶν ὑπονόμων.

3) Ἀπορρόφησης τῶν ὑδάτων τῶν ὑπονόμων διὰ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν φυτειῶν.

Ἡ ὅτε συνομιλῶν μετὰ τῶν Γερμανῶν συναδέλφων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐξέφρασα αὐταῖς τὰς ἀμφιβολίας μου καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκροῆς τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν οἰκίῶν εἰς τὰς ὑπονόμους καὶ τῆς καταργήσεως τῶν βόθρων, εἴτε κινετῶν εἴτε μονίμων, μοι ἀπέδειξαν μεγάλην ἐκπληξιν καὶ μοι εἶπον ὅτι ἐπὶ τούτων σήμερον στήριζεται ἡ δημοσία ὑγιεινὴ. Ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης Βερολῖνον, Βιέννη, Λονδίνον, Βρυξέλλαι, Ρώμη ἀποστέλλουσιν εἰς τὰς ὑπονόμους τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ἀποπάτων.

Ἡ αἱ πόλεις τῆς Οὐγγαρίας καὶ Ὀδησσοῦ με συμβουλευθήσαν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καθαρισμοῦ τῶν δύο μεγάλων τούτων πόλεων καὶ ἐκεῖ δὲ αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν ἀποπάτων ἐρίπτοντο εἰς τὰς ὑπονόμους. Ἐξήκοντα δὲ ὀκτὼ πόλεις ἀγγλικαὶ καθαρίζουσι τὰ ὕδατα τῶν ὑπονόμων διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδάφους ἀπορροφήσεως μακρὰν τῆς πόλεως καὶ αἱ

ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ, ἄλλη τις θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ!

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐνεποίησαν εἰς τὸν νεανίαν παράδοξον ἐντύπωσιν. Πρὸς στιγμὴν ἔμεινε σιωπηλὸς, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τοὺς τῆς νεάνιδος, ἔπειτα ἀπὸ τῆς τῆς.

— Συνηγορήσατε θαυμασίως ὑπὲρ τῆς φίλης σας, δεσποινίς· ἀλλ' ἐάν πεισθῆς ὑπὸ τῶν λόγων σας ἀποφασίζω νὰ ἀποσύρω τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ συζευχθῶ τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην, δὲν κρύπτω ὅτι πράττω τοῦτο μετὰ μεγίστης δυσκολίας. Μοι ἐπιτρέπετε ἵνα ἔρχωμαι καὶ ζητῶ ἀπὸ σας ἐνίοτε νὰ μ' ἐνθαρρύνετε.

— Ἐγένεσθε δεκτὸς παρὰ τῷ κυρίῳ καὶ τῇ κυρίᾳ Μωριέν, οἵτινες πολλὴν σᾶς ἐκτιμῶσι, κύριε· ἡ οἰκία τοῦ πατρὸς μου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κλεισθῇ πρὸ ὑμῶν.

— Δύναμαι λοιπὸν, δεσποινίς, ἔχων τὴν ἀδειάν σας νὰ ζητήσω τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν τιμὴν ἵνα γίνωμαι δεκτὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βιολαίν;

Ἡ νεάνις ἀπήντησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

— Τώρα εἴμεθα φίλοι, δὲν ἔχει οὕτω; εἶπεν ὁ Πέδρο Κάστορα.

— Βεβαίωτατα.

Ἡ δὲ Σουσάνα τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

— Καὶ διὰ πάντοτε, προσέθεσεν, ἐάν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀποκάλυψιν μας ἐνεργήσῃτε γενναιοφρόνως.

Ὁ βραζιλιανὸς περιέβαλεν αὐτὴν διὰ πυρίνου βλέμματος.

— Δεσποινίς, ὑπέλαβε, πρὸς ἐμὲ ἐδείξατε μεγίστην εὐλικρίνειαν, θέλω λοιπὸν καὶ ἐγὼ νὰ φανῶ πρὸς σας εὐλικρινής. Πρὸ ὀλίγου μοι εἶπετε ὅτι πρέπει νὰ σᾶς ἐκλάβω τοιαύτην ὁποία εἴσθε, ὅτι ἐπιζητῶ τὸν ἔρωτα, τὴν ἀγάπην. Ναι, τὸν ἔρωτα ἐπιζητῶ.

Πρὸς στιγμὴν σιωπήσας ἐπανελάβε διὰ φωνῆς τρεμουσῆς.

— Δεσποινίς μοι εἶπετε πρὸς τοῖς καὶ τὸ ἐξῆς: «Ἐάν ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ, ἐτέρα θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ.» Δεσποινίς, αἰσθάνεσθε ὅτι αὕτη ἡ ἄλλη θὰ ἦν δυνατὸν νὰ ἦτο σεῖς;

— Ὡ! κύριε! ἐπεφώνησεν ἡ Σουσάνα γινόμενη ἐρυθρὰ ὡς κεράσιον.

— Πρέπει νὰ μὲ ἐκλάβετε τοιοῦτον, οἷός εἰμαι, εἶπεν ὁ Πέδρο.

Ἡ νεάνις ἐπιχαρίτως μειδιάσασα.

— Κύριε Πέδρο Κάστορα, ἀπήντησε, τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Ἐρριέττη Δεσιμαῖζ ἀποδοθῇ εἰς τὴν μητέρα της, θὰ σᾶς ἀγαπήσω!

Ἡ μορφή τοῦ νεανίου ἠκτινοβόλησεν.

— Ἰδοὺ ἡ πολυτιμότερα τῶν ἐνθαρρύνσεων, εἶπε.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπεχαιρέτισε τὴν Σουσάναν.

Μείνασα αὕτη μόνη ἤρξατο ρεμβάζουσα.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Πέδρο Κάστορα μετέβη εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαῖζ. Τοῦ βαρόνου ἀπουσιάζοντος, ἡδυνήθη νὰ συνομιλήσῃ ἐλευθέρως ἐπὶ μίαν ὥραν μετὰ τῆς Ἐρριέττης.